

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Карлово, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, III-ТИ НАКАЗАТЕЛНИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Гюрай Ал. Мурадов

при участието на секретаря Стефка Ф. Атанасова
като разгледа докладваното от Гюрай Ал. Мурадов Административно
наказателно дело № 20215320200331 по описа за 2021 година

Установи следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление № 21-0281-000424 от 28.04.2021 г. на Началник група към ОДМВР Пловдив, РУ Карлово, на М. Н. Н. с ЕГН ***** от гр.К., ул.“И.С.“ №* е наложено административно наказание на основание чл.174, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/- глоба в размер на 1000 лв. за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца и на основание чл.183 ал.1 т.1 пр.1, 2 от ЗДвП - Глоба в размер на 10лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С посоченото наказателно постановление били отнети и 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР.

Недоволен от наказателното постановление е останал жалбоподателят Н. и чрез адв.Д. е депозирал жалба срещу него пред съда в законоустановения 7-дневен срок. Счита, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, излага съображения. Моли наказателното постановление да бъде отменено. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител

адв.Д., поддържа жалбата. Претендира разноски.

Възраженията на адв. Д. са следните – от жалбата - недоказаност на административното обвинение, като се оспорва обстоятелството, че Н. е имал качеството „водач“ на МПС, негодност на техническото средство Дрегер Алкотест 7510 с номер ARBA-0075, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, нарушения на Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, ненадлежно оформяне и невръчване на талон за изследване, неясно описване на нарушенията в АУАН и НП и незаконосъобразно отнемане на 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР, от пледоарията в с.з. на 01.11.2021г. – нарушение на чл.3, ал.3 от Наредбата №1 от 2017г., некоректо посочване на мястото на нарушението, в предвид GPS координатите на полицейския автомобил по време на проверката, нарушена последователност на процедурата по образуване и развитие на административно-наказателното производство, тъй като жалбоподателя първо е бил спрян в границите на гр. К., като след това е бил проверен с техническото средство Дрегер, чието показание той оспорил и след тази проверка и оспорването на показаниято, Н. е бил съпроводен от служителите на РУП Карлово до Спешна помощ в Карлово, където му е била взета кръвна проба и едва след това е бил съставен акт в сградата на РУП-Карлово и тогава е бил попълнен и талон за медицинско изследване, оспорва полагането на подписи от Н. в АУАН Серия АА № 980307, положени за нарушител и в разписката за получен препис от акт, за които се твърди, че изхождат от М. Н. Н., както и в талона за медицинско изследване № 071866 от 31.03.2021 г. положен на три места, а именно – подпис на проверено лице, текст медицинско и химическо изследване – желая и положен подпис, и подпис на проверено лице, за които се твърди, че изхождат от жалбоподателят М.Н..

Ответната по жалбата страна – РУ на МВР Карлово , редовно призована, не изпраща представител. Депозирано е писмено становище по делото, с което се иска от съда да остави в сила атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Не се претендират разноски.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт,

поради което и допустима.

Разгледана от съда е неоснователна.

След като обсъди събраните по делото гласни доказателства чрез разпита на актосъставителя Б. В. Н. и свидетеля по акта В.П., както и свидетели Е.Х.Д., Х. Н. Н., Л.М. К.-Х., П. А.. и Д. П. Т. и приложените и приети писмени такива – писмо от ЦСМП -Пловдив с № 05-153 – 1 от 19.08.2021 г. към което е приложено копие от дневник и журнал, писмо от ОД на МВР - Пловдив с № 103000-21650 от 20.08.2021 г. към което са приложени методически указания, писмо от УМБАЛ Пловдив АД с № СД – 358 от 13.09.2021 г., писмо от АС Пловдив с № 3445 от 17.09.2021 г., към което е приложен протокол от извършена съдебно - почеркова експертиза, писмо от РУП Карлово с № УРИ № 281000 – 11843 от 29.09.2021 г. към което са приложени Заповед № 81213 -515 от 14.05.2018 г., протокол за проверка на Дрегер, както и указания за използване на уред на измерване на алкохол в дъха, писмо №281 000-12455 от 12.10.21г. на Началника на РУП Карлово, писмо № 281 000-12456 от 12.10.21г. от Началника на РУП Карлово, писмо № 3717 от 11.10.21г. на АС- Пловдив, ведно с копие от талон за изследване, писмо №05-178-1 от 14.10.21 г. на ЦСМП-Пловдив, към което са приложени копия от съобщение, писмо до АС Пловдив, карта № 2495 от 31.03.2021г., съобщение от 31.03.21 г., копие от журнал с ксерокопирани 2 страници от него, копие от дневник за отчитане температурата на хладилните системи във ФСМП Карлово към ЦСМП-Пловдив като е приложено копие от 1 страница от дневника, писмо № УРИ 281 000-12845 от 19.10.21 на Началника на РУП Карлово, към което е приложено копие от пътен лист в табличен вид, писмо № УРИ 281000-13128 от 25.10.21г. на Началника на РУП Карлово, писмо № УРИ 281 000-13129 от 25.10.21 г. на Началника на РУП Карлово, протокол за проверка на преминали последваща проверка анализатори на алкохол в дъха, справка за нарушител/водач, Заповед № 81213-515/14.05.2018 г., Заповед № 81213-825/19.07.2019г., Заповед № 8121к-14578/31.12.2019г., Заповед № 8121к-14581/31.12.2019г., АУАН серия АА и бл. № 980307/31.03.2021г., протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол в кръвта №198/02.04.2021г., протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол в кръвта №198-К/01.06.2021г. – повторен анализ, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби, талон за изследване №071866 и заключението на съдебно-графологичната експертиза

съдът намира за установено следното:

На 31.03.2021г. св. Б.Н. и св.В.П. и двамата служители на РУП Карлово били в екип пътен контрол и изпълнявали задълженията си във връзка със специализирана полицейска операция относно безопасността на движението и спазване на обществения ред по малките населени места, като се намирали в гр. К. в осветен от улично осветление пътен участък. Двамата били униформени и с обозначен полицейски автомобил. Около 21.30ч. по улица „Ю.“ до кръстовището с ул. „С.“ с посока на движение от ул. „К. В.“ към ул. „С.“ номер ** се задал л.а. Ф.Ф. с рег. номер РВ*****, който св.Н. чрез подаден сигнал със стоп палка спрял за проверка. Водача не представил документи, а именно свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория, като заявил, че не ги носи. С него пътувала и жена, чиято самоличност не е посочена. Н. извършил справка в работна система за отдалечен достъп относно водача и установил неговата правоспособност. Водача бил жалбоподателя М. Н. Н.. В 21.40 ч. Н. изпробвал жалбоподателя за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство Дрегер 7510 с № ARBA-0075, което отчело 1.14 на хиляда в издишания въздух. Проверката с техническото средство Дрегер 7510 с № ARBA-0075 приключила в 21.42 ч. Н. не приел показанието на техническото средство и пожелал да даде кръв за лабораторно изследване. Бил издаден талон за медицинско изследване с бл. №071866, който в 21.55ч. му бил връчен /видно от талона за изследване/ и Н. бил съпроводен от св. Н. и св.П. до ФСМП Карлово, където в 22.25 ч., след промиване на мястото на пробовземането с кислородна вода, му била взета кръвна проба от дежурния лекар - св. Л.К.-Х. в две сиви епруветки, които тя облепила със стикери с номера 071866.2 и 071866.3 /видно от протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби/ и съхранила в хладилник при температура от 4 до 8 градуса /видно от показанията ѝ и приложеното копие от дневник за отчитане на температурата на хладилните системи във ФСМП Карлово – л.47-48/. В протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби, тя вписала, че изследвания, т.е. жалбоподателя заявява, че е употребил алкохол.

След вземането на кръвната проба жалбоподателя бил отведен от св.Н. и св.П. в РУП Карлово където за констатираните нарушения срещу него от

актосъставител Н., надлежно упълномощен да съставя актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП, съгласно заповед № 81213-515/14.05.2018г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия АА бл. № 980307/31.03.2021г. в който нарушенията са квалифицирани като такива по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, като концентрацията на алкохол в кръвта е посочена в количество 1,14 на хиляда, съобразно показанията на техническото средство Дрегер 7510 с № ARBA-0075, и чл. 100, ал.1,т.1 от ЗДвП, като от фактическа страна се приема, че на 31.03.2021г. около 21:40 часа в гр.К., на ул.“Ю.“ до кръстовището с ул.“С.“ в посока на движение от ул.“К. В.“ към ул.“С.“ №** , М. Н. Н., като водач на МПС „Ф.Ф.“, с рег. номер РВ*****, собственост на И.Н.Ш. с ЕГН *****, управлява л.а. с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с техническа средство Дрегер Алкотест 7510 с номер ARBA-0075, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, а именно 1,14 промила. Водачът лъхал на алкохол, не е приел показанието на техническото средство и е пожелал да даде кръвна проба. Издаден е талон с номер 071866/31.03.2021г. Водачът не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория. Актът бил прочетен на Н., той се подписал в него, получил копие от същия, като не вписал възражения. Съставянето на АУАН и подписването му било възприето и от постовия на входа на РУП Карлово /пост №1/ - св.А..

На 01.04.2021г. св. Д.Т. получил от ФСМП Карлово кръвните проби на Н. и с хладилна чанта ги транспортирал до химическата лаборатория на УМБАЛ „Пловдив“ АД, където в 12.00ч. ги предал на вещото лице В., което, приемайки ги проверило номерата на талона и стикера и ги вписал в протокола, като те напълно съвпадат с описаните във ФСМП Карлово - номер на талон 071866 и номер на стикер /индивидуален фабричен/ A033572.

С протокол за химическа експертиза №198/02.04.2021г. била установена концентрацията на алкохол в кръвта на жалбоподателя като 1,11 на хиляда. На 27.04.2021г. Н. се запознал с резултата от ХЕ.

Въз основа на съставения АУАН и резултата от извършеното лабораторно изследване, материализирано в протокола на изготвената химическа експертиза с №198/02.04.2021г. на 28.04.2021г. компетентният

орган, съгласно Заповед № 8121з-825/19.07.2019г. и Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. - Началникът на група при РУ на МВР Карлово издал атакуваното наказателно постановление, с което при ясно, точно и конкретно описани обстоятелства по нарушенията, идентични с изложените в съставения АУАН, на жалбоподателя на основание чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца, за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, както и са отнети на основание Наредба № Из-2539 на МВР 10 контролни точки за нарушението, като в НП правилно е посочено, че концентрацията на алкохол в кръвта е в количество 1,11 на хиляда, съобразно заключението на химическата експертиза /ХЕ/ с №198/02.04.2021г. На основание чл.183 ал.1 т.1 пр.1, 2 от ЗДвП му била наложена и глоба в размер на 10лв. за нарушение на чл.100 ал. 1 т.1 от ЗДвП. В НП било вписано, че то е издадено след направен анализ, при което се установило, че е взета кръв за алкохолна проба в указаното медицинско заведение и часово време. Видно от протокол за химическа експертиза №198/02.04.2021 год. от взетите за изследване кръвни проби е установено като краен резултат 1,11 промила етилов алкохол в кръвта, които стойности при наличие на медицинско изследване от кръвна проба по реда на чл.174, ал.4 от ЗДвП са определящи. Водачът е запознат с резултата от изследването на 27.04.2021 г., няма данни деянието да е извършено в условията на повторност и не представлява маловажен случай. Водачът е дал кръвна проба и дължи разноски за лабораторно изследване.

На 07.05.2021г. това НП било връчено лично на Н.. На 13.05.2021г. същият депозирал искане в РУП Карлово за повторно извършване на химически анализ чрез органа по производството, като оспорил резултата от първоначалното изследване на кръвната му проба и изготвената вследствие на това ХЕ. Искането било уважено и бил изготвен повторен анализ на кръвната проба на Н., като видно от химическа експертиза №198 -К/01.06.2021г. установената концентрацията на алкохол в кръвта на жалбоподателя била 1,09 на хиляда, т.е. отново в границите на чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП.

Като въззивна инстанция, настоящият съдебен състав следва да провери обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност.

Издаденият АУАН съдържа всички изискуеми от чл.42 от ЗАНН реквизити, а наказателното постановление - тези по чл.57 от ЗАНН, издадени са в изискуемата от закона форма и от оправомощени длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Дадено е ясно и коректно описание на нарушенията и на обстоятелствата по тяхното извършване, налице е точно посочване на датата и мястото на извършване на нарушенията, правната квалификация на същите и приложимата санкционна норма, размера на наложените административни наказания. Индивидуализиран е нарушителят. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до оборване на изложеното в тях.

При така установените факти, от правна страна се прие следното:

1.Относно наложеното наказание по чл.174, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е необходимо да се посочи следното:

Нарушението на разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП се осъществява от обективна страна с управление на моторно превозно средство под въздействие на алкохол, като в чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП е установена концентрация на алкохол в кръвта в границите на минимума и максимума, и при наличие на която водач, управлявайки МПС осъществява състава на визираното нарушение – а именно над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително и санкцията за това. За да се ангажира отговорността на водача, следва концентрацията на алкохол да е установена по реда, описан в същата разпоредба. Съдът намира, че в производството е безспорно установено, че жалбоподателят е извършил нарушението на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Същият оспорва констатациите по акта, който има доказателствена сила, ако не бъде опроверган от доказателствата в производството пред съда. Съдът счита, че отразеното в него е изцяло потвърдено от гласните и писмените доказателства по делото. От показанията на свидетелите Н. и П. и от констатациите по акта се установява управлението на автомобил от жалбоподателя с наличие на алкохол в кръвта с концентрация 1.14 на хиляда. Количеството на алкохолната концентрация е било измерено по предвиден в закона начин – чрез техническо средство. Жалбоподателят не приел показанието, а пожелал кръвна проба, като в съответствие с установения ред в

Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, му бил издаден талон за изследване и в рамките на определеното време му била взета кръв за извършване на такова. Резултатът от химическото изследване е 1,11 на хиляда алкохол в иззетата кръв, попадащ в съставомерните граници, определени в чл.174, ал.1, т.2 от ЗДвП, налагащ извод за безспорна установеност на нарушението. Именно за тази концентрация, надлежно индивидуализирана в НП е било наложено наказанието.

От субективна страна деянието е извършено виновно с форма на вина умисъл. Нарушителят е съзнавал общественото опасния характер на деянието /знаел е, че управлява МПС след като е употребил алкохол/, предвиждал е общественото-опасните последици и е искал настъпването им /въпреки, че е съзнавал обективните признаци от състава на нарушението е управлявал МПС/. Следователно жалбоподателят с деянието си е извършил формално административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, с което са осъществени всички обективни и субективни признаци от състава на нарушението по чл.5, ал.3, т. 1 от ЗДвП.

Съдът кредитира и ползва като подробни, еднопосочни и логически последователни показанията на свидетелите Н. и П., които категорично заявяват, че жалбоподателя Н. е управлявал процесното МПС.

Съдът ползва и кредитира и показанията на свидетелите Л.М. К.-Х., П. А. и Д. П. Т., които добросъвестно излагат пред съда фактите и обстоятелствата, които са възприели по процесния случай. Съдът приема, че показанията на свидетелите Л.М. К.-Х., П. А., Б. Н., В. П. и Д. П. Т. са обективни и безпристрастни, тъй като са еднопосочни и взаимно допълващи се и не са в противоречие с писмените доказателства по делото.

Съдът не ползва показанията на свидетелите Е.Х.Д. и Х. Н. Н., понеже не касаят пряко извършената проверка на Н., тъй като те не са били на мястото на инцидента, а посочват, че са били с жалбоподателя на 31.03.2021г. до около 17.30ч. – 18.00 ч., а проверката е извършена в 21.40 ч., т.е. повече от 3,5 часа, след като са се разделили.

Съдът кредитира и всички приложени по делото писмени доказателства, доколкото са приобщени по предвидения за това в НПК ред и кореспондират с останалите доказателствени източници.

Съдът кредитира и ползва, като изготвена обективно, компетентно и обосновано заключението на съдебно-графологичната експертиза изготвена от вещото лице Г. Б. Д., който е в списъка на вещите лица за 2021 година, утвърден от комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ при Окръжен съд Пловдив, публикуван в Държавен вестник бр.25 от 26.03.2021 г. и който не е служител на БНТЛ при ОДМВР Пловдив, съгласно която подписите положени в АУАН Серия АА № 980307 от 31.03.2021 г., положени за нарушител и в разписката за получен препис от акт, както и в талон за медицинско изследване № 071866 от 31.03.2021 г. положен на три места, а именно – подпис на проверено лице, срещу текста медицинско и химическо изследване – желая - подпис, и подпис на проверено лице са изпълнени от жалбоподателя М.Н.

Не са налице и обстоятелства, изключващи административно-наказателната отговорност.

Правилно са определени по вид кумулативните наказания, които следва да бъдат наложени. Относно размера на глобата от 1000.00лв. и срока на лишаването от право да управлява МПС - 12 месеца, същите са приложени във фиксирания в разпоредбата размер. Правилно е определен и броя на отнетите контролни точки. В този смисъл не са налице основания за отмяна на оспореното наказателно постановление.

Деянието не осъществява признаците на маловажен случай, предвид и количество алкохол установено в настоящия случай – 1,11 промила на хиляда. Значителна е и обществената опасност на деянието и възможните неблагоприятни последици вследствие управлението на МПС с алкохол, и то в количество 1,11 промила на хиляда.

Относно възраженията на адв. Д. съдът ги счита за неоснователни по следните съображения:

Безспорно е установено, че Н. е имал качеството „водач“ на МПС и именно той е управлявал автомобила, което се установява от показанията на св. Н. и св.П.. От обективна страна, изпълнителното деяние на нарушението се изразява в „управление“ на МПС. Съдът счита, че действията на подсъдимия по предвижване на автомобила в гр.К., по улица „Ю.“ до кръстовището с ул. „С.“ с посока на движение от ул. „К. В.“ към ул. „С.“ изпълва със съдържание понятието „управление“ на МПС по смисъла на закона. В тази връзка съдът отчита и задължителните указания на ВС, дадени

в т.2а на ППВС № 1/1983г., според които понятието „управление”, включва всички действия или бездействия с механизмите и приборите на превозното средство, когато тези действия или бездействия са свързани с опасност за настъпване на съставомерни последици, независимо дали превозното средство се намира в покой или в движение. На следващо място от обективна страна, няма спор, че лекият автомобил - Ф.Ф. с рег. номер РВ***** който подсъдимият е управлявал, е „моторно превозно средство” по смисъла на § 6, т. 11 на Закона за движението по пътищата, доколкото е снабдено с двигател за придвижване и не е релсово превозно средство.

Във връзка с годността на техническото средство Дрегер Алкотест 7510 с номер ARBA-0075, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух с което е тестван жалбоподателят при проверката е представен Протокол за последваща проверка на успешно преминали проверка анализатори на алкохол в дъха /л.11/.

Относно талона за изследване – същият е надлежно изготвен, съдържа всички реквизити, включително и стикер и е надлежно предявен и връчен на жалбоподателя, което се установява от самия талон и от показанията на св. Н. и св.П.. В конкретния случай се доказва, че след направена проверка с годно и калибрирано техническо средство се е установило, наличие на алкохол у водача Н. в концентрация 1.14 на хиляда. В този случай нормата на чл.3, ал.2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози задължава длъжностното лице от съответната служба за контрол да издаде талон за медицинско изследване. Спазвайки този ред, св. Н. е издал талон за медицинско изследване № 071866, след което е транспортирал подсъдимия до ФСМП Карлово и му е дал възможност да даде кръвна проба, ако желае. Само за пълнота следва да се посочи, че издаване на талон за медицинско изследване и транспортиране на лицето до лечебното заведение не е самоцелно, а е насочено към това да се обезпечи възможността на същото да даде кръвна проба ако поиска и по този начин да обори показанията на техническото средство. В конкретния случай тази цел е постигната, доколкото водачът е бил транспортиран до ФСМП Карлово и правото му да даде кръвна проба е било обезпечено. Н. е направил своя информиран и осъзнат избор, като е решил да даде такава проба, което безспорно е негово право.

Съдът счита, че не е налице неясно описване на нарушенията в АУАН и НП. Наказателното постановление не страда от съществени процесуални пропуски. Актът, както и наказателното постановление, са съставени в съответната форма и съдържат необходимите по ЗАНН реквизити. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, като на лицето е осигурена възможност да се запознае със съдържанието му, както и да направи възражения по него. Както в АУАН, така и в НП е налице подробно и ясно описание на коментираните нарушения и фактическите обстоятелства на тяхното извършване, поради което липсва неяснота относно вменените на жалбоподателя противоправни деяния, съответно няма нарушение на правото му да организира и осъществява защитата си в пълен обем.

Не е налице некоректно посочване на мястото на нарушението, в предвид GPS координатите на полицейския автомобил по време на проверката, тъй като както в АУАН, така и в НП абсолютно точно, ясно и изчерпателно е посочено къде е извършено нарушението, като е посочено къде са били позиционирани служителите на МВР и къде точно се е движил автомобила управляван от жалбоподателя. Видно от представеното извлечение от РУП Карлово за местонахождението на патрулния автомобил, GPS координатите посочват единствено позицията на патрулния автомобил от съответното населено място, но не и точното му място /улицы/ в него. Но дори и да се приеме, че има несъществена разлика, то тя не може да има за последица незаконосъобразност на издаденото НП поради неозначаване мястото на нарушението, а още по-малко - поради недоказаност на извършването му по несъмнен начин, каквато е тезата на жалбоподателя. Мястото на нарушението е индивидуализирано повече от изчерпателно. Предвид естеството на нарушението, извършено и установено в момент на движение на превозно средство, горната непрецизност /ако е налице/ не се приема за съществена и не обуславя отмяна поради недоказаност на нарушението.

Съдът счита, че не е налице не последователност на процедурата по образуване и развитие на административно-наказателното производство, като в хода на съдебното производство се установи следната поредност на действията на служителите на РУП Карлово, която съдът приема за законосъобразна – спиране на автомобила управляван от жалбоподателя,

изпробването му от св. Н. за наличие на алкохол в кръвта с техническо средство Дрегер 7510 с № ARBA-0075, което отчело 1.14 на хиляда в издишания въздух, издаване на талон за медицинско изследване с бл. №071866, който в 21.55ч. му бил връчен, съпровождане на Н. от св. Н. и св.П. до ФСМП Карлово, вземане на кръвна проба в 22.25ч. и транспортирането му до сградата на РУП Карлово, където му е съставен АУАН Серия АА № 980307. Не отговаря на истината твърдението на адв. Д., че талон за медицинско изследване с бл. №071866 е съставен в сградата на РУП Карлово, тъй като е видно, че той е бил предявен на Н. и въз основа на него му е взета кръв за изследване от св. Л.К.-Х. във ФСМП Карлово, и след това е съставен АУАН. Безспорно АУАН следва да се състави след приключване на цялата процедура и извършване на всички действия по установяване на нарушението.

Твърдението на адв. Д., че Н. не е положил подписи в АУАН Серия АА № 980307, положени за нарушител и в разписката за получен препис от акт, за които се твърди, че изхождат от М. Н. Н., както и в талона за медицинско изследване № 071866 от 31.03.2021 г. положен на три места, а именно – подпис на проверено лице, текст медицинско и химическо изследване – желая и положен подпис, и подпис на проверено лице, за които се твърди, че изхождат от жалбоподателят М.Н. се опровергава от приетата и кредитирана от съда съдебно-графологична експертиза изготвена от вещото лице Г. Б. Д., съгласно която подписите положени в АУАН Серия АА № 980307 от 31.03.2021 г., положени за нарушител и в разписката за получен препис от акт, както и в талон за медицинско изследване № 071866 от 31.03.2021 г. положен на три места, а именно – подпис на проверено лице, срещу текста медицинско и химическо изследване – желая - подпис, и подпис на проверено лице са изпълнени от жалбоподателя М.Н..

Относно твърдяното нарушение на чл.3, ал.3 от Наредбата №1 от 2017г., съдът установи, че такова не е допуснато, тъй като талона за изследване е бил придружен от осем стикера с номера, съответстващи на номера на талона за изследване и добавена в края цифра от 1 до 8, като два от тях с номера 071866.2 и 071866.3 били поставени на двете сиви епруветки с кръвната проба взета от Н., един - с номер 071866.1 е залепен към копие на талона за изследване, а останалите са залепени в протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби.

Съгласно чл. 6, ал.1 от Наредбата №1 от 2017г., талонът по чл. 3, ал. 2 се попълва в три екземпляра, като първият се предоставя на водача или се изпраща до лечебното заведение, в което е настанен, вторият се прилага към акта, съответно протокола, а третият остава за отчет. Единият от стикерите по чл.3, ал.3 се залепва на екземпляра от талона за изследване, предназначен за акта, а останалите се прилагат към екземпляра от талона за изследване, който се предоставя на водача. В случая единият от стикерите с номер 071866.1 е залепен на екземпляра от талона за изследване, предназначен за акта, а останалите били предадени с оригинала на талона на медицинското лице, взело кръвната проба – св. Л.К.-Х., която залепила два от тях с номера 071866.2 и 071866.3 на кръвната проба взета от Н., а останалите били залепени в протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби. Относно талоните за изследване,свидетелят Н. установява, че талоните за изследване се съставят в 3 екземпляра-оригинал и две копия под индиго. Залепя се един от стикерите на копието, което се прилага към акта, а останалите стикери се дават на медицинските лица, които ще извършват изследванията. Свидетелят установява процедурата по издаване на талоните и стикерите, като следва да се подчертае,че не се установява нарушение при издаването им.

Но дори и да се приеме, че е налице нарушение с незалепването на част от стикерите в оригинала на талоните за изследване, то съдът счита, че това нарушение не е съществено, тъй като е безспорно установено кой, кога, къде, как, защо и от кого е взел кръвна проба и тези обстоятелства са проследими и документирани. В случая не са налице съществени нарушения на Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Налице е документална следа, проследяваща биологичната проба от момента на вземането ѝ до предаването ѝ в акредитираната лаборатория на УМБАЛ „Пловдив“. Не само при предаване на пробата, но и впоследствие, при самото ѝ изследване няма каквито и да било данни в насока нейната подмяна, неправилно съхранение или негодност.

Във връзка с нарушението по чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, за което на жалбоподателя е наложено наказание по чл.174 ал.1 т.2 от ЗДвП са отнети правилно и 10 контролни точки с атакуваното наказателно постановление,

съобразно разпоредбата на чл.6 ал.1 т.1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, в сила от 23.03.2018 г.

Адв.Д. оспорва и възнаграждението на вещото лице посочено в справка-декларация, като заявява, че е то е прекомерно и завишено, като според него описаните дейности по т.5 и т.6 от декларацията съвпадат с т.3 и т.4 от същата.

И това възражение е неоснователно. Съгласно чл. 23, ал.1 от Наредба № 2 от 29 юни 2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, при определяне на възнагражденията органът, възложил експертизата, съобразява и преценява: сложността и спецификата на поставените задачи; компетентността и степента на квалификация на вещото лице; времето, необходимо за извършване на експертизата; обема на извършената работа; необходимите разходи за извършването на експертизата, като употреба на материали, консумативи, използвани пособия, съоръжения и други и други условия, оказващи влияние върху заплащането за извършената работа, в това число срочност на изпълнението, работа в почивни дни и национални празници. Съгласно ал.2 от същата Наредба, обстоятелствата по ал. 1 се установяват от органа, назначил експертизата, въз основа на справка-декларация от вещото лице съгласно приложение № 2. При съобразяване и преценка на обстоятелствата по ал. 1 справка-декларация не обвързва органа, назначил експертизата. В настоящия случай в с.з. на 01.11.2021г. съдът определи следващото се възнаграждение на вещото лице, след като прие, заедно със страните съответното заключение, като отчете сложността и спецификата на задачите, които е поставил по искане на адв.Д., прецени и компетентността и степента на квалификация на вещото лице /съобразно списъка на вещите лица за 2021 година, утвърден от комисията по чл. 401, ал. 1 от ЗСВ при Окръжен съд Пловдив, публикуван в Държавен вестник бр.25 от 26.03.2021 г./, като адв.Д., след приемане на експертизата оспори изложените в справките - декларации данни по т.5 и т.6 от декларацията, като заяви, че те съвпадат с т.3 и т.4 от същата, но не оспори времето, през което

реално е полаган труд от вещото лице и обема на извършената от него работа. Съдът обаче счита, че не е налице съвпадение и препокриване по тези точки, тъй като т.3 и т.4 касаят разделното изследване на процесните подписи, а т.5 и т.6 сравнителното изследване процесните подписи, като разделното изследване изучава общите и частните /индивидуалните/ признаци на почерка, а сравнителното изследване изучава общите и частните признаци на обектите на експертизата - изследваните документи и сравнителните образци, т.е. дали имат сходство или нямат.

За това съдът приема възражението на адв.Д. срещу възнаграждението на вещото лице за неоснователно, поради което жалбоподателя следва да бъде осъден да плати в полза на РС Карлово разликата между внесения от него депозит и изплатеното от съда възнаграждение на вещото лице.

2.Относно наложеното наказание по чл.183, ал.1, т.1 пр.1, 2 от ЗДвП за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП е необходимо да се посочи следното:

Съгласно разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелството за правоуправление и контролния талон към него. В хода на проверката контролните органи са установили, че водачът не носи свидетелството за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория, с което е нарушил разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП. Неносенето на който и да е от документите, посочени в чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, съставлява административно нарушение, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл.183, ал.1, т.1, пр.1 и 2 от ЗДвП, с глоба 10 лв. се наказва водач, който не носи свидетелството за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория.

Съдът намира, че наказващият орган правилно е определил наказанието по чл.183, ал.1, т.1, пр.1 и 2 от ЗДвП и е наложил на жалбоподателят глоба в размер на 10 лева - конкретен размер, посочен от закона, поради което не подлежи на изменение при съдебния контрол. Ето защо НП следва да бъде потвърдено и в тази му част.

С оглед гореизложеното, съдът намира атакуваното наказателно постановление за правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде

потвърдено изцяло.

При този изход на спора, право на разноски има въззиваемата страна, но доколкото такива не се претендират и доказват, то не се и присъждат.

По изложените мотиви и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, Карловския районен съд

РЕШИ:

1.ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0281-000424 от 28.04.2021 г. на Началник група към ОДМВР Пловдив, РУ Карлово, с което на М. Н. Н. с ЕГН ***** от гр.К., ул.“И.С.“ №* е наложено административно наказание на основание чл.174, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/- глоба в размер на 1000 лв. за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца, както и са отнети 10 контролни точки за нарушението на основание Наредба № Из-2539 на МВР, и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1, 2 от ЗДвП - глоба в размер на 10лв. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

2.ОСЪЖДА М. Н. Н. с ЕГН ***** от гр.К., ул.“И.С.“ №*, обл.П. да заплати в полза на ВСС, по бюджетна сметка на Районен съд Карлово сумата от 142,50лв. /сто четиридесет и два лева и петдесет стотинки/, представляваща направените в съдебното производство разноски по делото.

3.РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

С.А.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____